

ПОСЕТА ВЛАСИНСКОМ ЈЕЗЕРУ И ЦРНОЈ ТРАВИ

За време првомајских празника 1981, у време боравка у Лесковцу, Милану се указала прилика да, са супругом Љиљом и аутором ове књиге, посети једно од најлепших вештачких језера – Власинско. Колима предусретљиве библиотекарке Зорице Митић, из Грозничкине породице, кроз занимљиву Грделичку клисуру, преко Владичиног Хана и Сурдулице, завојитим серпентинама стигао је до мотела Промаја, одакле се отварао прекрасан поглед на ово пространо језеро...

На једном зеленом и цветном пропланку, изнад умилне воде у сунчаном преламању, ова мала експедиција је кратко предахнула; застало се да се мало заложе и опусте на шароликом ћебету, које је лирски доцветавало у обиљу миришљавих горских трава.

– Видиш брате Милане, овде ми фамилијарно често летујемо и уживамо у благодати раскошне природе и дивоти ваздуха који се на душак испија. Тога нема у градским и велеградским срединама, па је бекство у чистоту и смирајност овог простора драгоцено за нерве и плућа...

– Да вам човек позавиди, када се нађе у загрљају власинских брегова, и на утихлој језерској води којом плове ова јединствена тресетна острва што су скоро пошумљена, у бујном растињу, са понеком младом белом брезом...

Док бележимо ове појединости, Милан дословце каже:

– Та пловећа острвца су ми остала у најдубљем сећању. Просто нисам могао да се начудим том неуморном раду природе, која систематски гради и ствара пловећа чудеса, преобликујући стално, понекад на самотворни начин, природу око нас.

– Погледај брате, тамо преко језера, оно уздигнуто побрђе и превоје, којим као да језде витке брезе у галопу, изнад гибаве воде!

– Ти изгледа настојиш да све песнички видиш и сагледаваш, а ове језерске воде и околно брежје су истински и у много чему инспиративни – примећује братић Милан.

Сапутнице, Љиљана и Зорица, се помало зачуђено згледају, са подоста изненађења, у овом поетском сучељавању и надгорњавању два мало усхићена и разнежена песника, које зазива и мами речитост околних брежина и, у земаљском чабру зајезерена мавена вода.

После дужег посматрања сваковрсних преламања на површини плаветне воде, у којој се „купају“ беличасти облачићи, у преганању са поветарцем који овде стално пири, сити и задовољни запутили су се ка Црној Трави...